

Egy álom valósága negyedszázad után: 25 éves a tenkei Szeretetotthon

Május utolsó hétvégéjén megpezsdült az élet a Tenkei Református Egyházközség és a Szeretetotthon környékén: 25 éves születésnapját ünnepelte az Otthon, amelyre vasárnap, május 26-án került sor.

Igazi felemelő ünnep volt: szeretettel teli fogadtatás – mint egy repülőutazáson: váróterem megérkezés, beszállás, kapu, légikísérők. Istentisztelet, és hálaadás meghívottakkal, résztvevőkkel és az otthon munkatársaival együtt, fenséges étkezés (előétel, saláta, bográcsos), és ünnepi műsor a Szeretetotthon kertjében.

Berke Katinka, az otthon vezetője és az otthon jelenlegi és valamikori munkatársai légikísérőkként öltözve jelezték, hogy a Szeretetotthonban lenni, munkálkodni olyan, mint egy légiutazáson résztvenni: az utazók az idősek, betegek, akik bejönnek és legtöbbször az utazás végén az Atyához érkeznek, a légikísérők nemcsak a testi szükségletekről, de a lelkiekről is gondoskodnak, segítve az „utazókat” és egymást is. Ez a hely több, mint egy öregotthon. Ez Szeretetotthon. 25 éve. Ezen az ünnepségen is. 25 évvel ezelőtt Isten többször is szólt a Berke házaspárhoz álmokon keresztül, meghívva egy szolgálatra – ami id. Berke Sándor lelkipásztor szerint egyáltalán nem hozzáillőnek talált.

De hallgatott az isteni jelre.

„Aki a szelet nézi, nem vet az; és a ki sűrű fellegre néz, nem arat”. (Préd 11, 4). Ezzel az igei mottóval indították el az otthon működését. Volt szél és volt sűrű felleg is, de volt vetés és aratás is.

Hálaadásra hívott ezen a napon Isten. Mindkettőért.

Szász Zoltán meghívott lelkipásztor, maga is 9 hónapot munkálkodva a Szeretetotthonban, az istentisztelet prédikációjában a

Mózes 5. könyvének 8, 2-3 verseiből vett igével hívta fel a figyelmünket: az egész útra visszaemlékezni hatalmas kiváltságot jelent Isten népének. Emlékezni azt jelenti: tudomásul vesszük, hogy Isten mindent helyesen cselekedett. Ezt csak utólag, visszanézve látjuk. Eként

olyanok vagyunk, mi keresztények, mint az autó, amelynek a fényszórói hátulra vannak szerelve, megvilágítva a mögöttünk levő egész képet.

Egy másik fontos szempont, hogy a megvilágított úton az is meglátszik, hogy mi van a szívünkben. Ez is Isten áldása, hogy ez kiderülhet. És ki is derült:

a Szeretetotthon Nélküle nem működött volna. De „Isten a nehezét is kibélelte”(B.Katinka), és ma is működik az Ő kegyelméből

Az Istentisztelet után a résztvevők ifj. Berke Sándor finom előételeiből falatozhattak –akár jóllakásig is – és nem maradt el a bogrács sem a helyi önkormányzat jóvoltából.

Az ünnepség délután színes programot kínált, amelyben volt személyes megosztás, vers (otthon lakói, Meleg Vilmos színművész), muzsika (Thurzó Sándor, brácsaművész), ének (Laudate- az egyházközség kórusa, Mike Pál, Mike Nóra és Bajusz Anna), áhítat (Köteles László, a tenkeiek testvérgyülekezetének lelkipásztora), süti, kávé, és természetesen napfényes májusi együttlét.

Isten árássa áldását az Szeretetotthonra, munkatársaira, és a visszaemlékezés adjon erőt a jövőre.

Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az ÚR, már negyven esztendeje a pusztában, hogy megsanyargatva és próbára téve téged, megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem? Sanyargatott és éheztetett, de azután mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek. Így adta tudtodra, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal él az ember, ami az ÚR szájából származik. (V.Mózes 8, 2-3)